

מפגש בישול מתכון עם זיכרון

כל אדם, מכל מקום בעולם, מכיר את התחושה של אובדן ושל געגוע,
לכל אדם יש המתכון שמזכיר לו מישהו יקר.

מתכון עם זיכרון - הנצחה ייחודית לזכר חללי צה"ל וחללי פעולות האיבה
דרך בישול מתכונים אהובים והסיפור שמאחוריהם.
זאת על ידי מפגשי בישול בהם מבשלים מנה אהובה של חלל צה"ל או חלל
פעולות איבה. במפגשים מבשלים, טועמים ומשתפים תמונות, סיפורים,
קטעי וידאו ומשוחחים על האדם שמאחורי המנה ומשפחתו.

לקראת יום הזיכרון יתקיימו ברחבי הארץ מפגשי בישול בהם יונצחו חללי
צה"ל ונפגעי פעולות האיבה, במסגרת מתכון עם זיכרון.

מפגש בישול לזכר

שי שלום כהן ז"ל

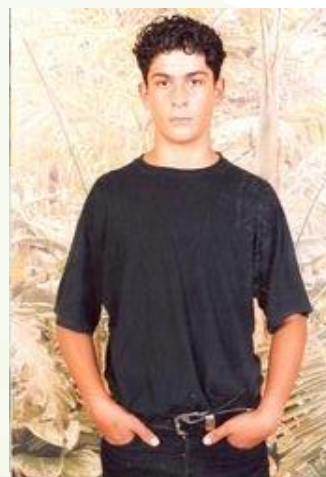
ילדות

נולד ביום כ"ז באב תשל"ט (19.8.1979) בפרדס חנה להוריו רחל ודוד, לשי אחות ואח-מורן וכן.

את בית-הספר היסודי "מרחבים" סיים עם חבריו בתרועה גדולה, ומשם עבר לבית-הספר התיכון החקלאי, אותו עבר במגמת ארץ ישראל. ארץ ישראל אותה שם בראש חשיבות מטרותיו. שי היה פטריוט גדול. הוא ויתר על תחביביו ועל העיסוקים השונים שלו למען הצבא, היו שניבאו לו עתיד בכדורסל, אך הוא ויתר על התואר "ספורטאי מצטיין" למען שירות קרבי.

על הילד שהיה

לכל אורך חייו הקצרים של שי בלט במנהיגות הטבעית שלו, בכריזמטיות. נוכחותו בלטה בכל מקום, ויחד עם זאת, היה נחבא אל הכלים, צנוע, ביישן, מדבר בנועם ובענווה. חיוכו של שי, בעל גומות החן הענקיות, הקסים כל אדם שהיה במחיצתו: בנות, נשים, מחנכים, קרובי משפחה... המחנך שלו, יאיר, מהתיכון החקלאי ציין את הקשר המיוחד שנקשר בינו ובין שי, את חוש המנהיגות הטבעי שלו ואת חיוכו המקסים.

תחביבים ותחומי עניין

מגיל צעיר מאוד החל לשחק כדורסל שתפס עד מהרה מקום מרכזי בחייו. תחילה שיחק בבית-הספר לכדורסל בפרדס חנה, המשיך לשחק בגן-שמואל ולבסוף שיחק בקבוצת בית"ר בנימינה. הוא היה שותף פעיל להישגיה ולניצחונותיה של הקבוצה.

כשחקן מצטיין עלה מקבוצת הנוער לקבוצת הבוגרים וזכה להעלות את קבוצתו מליגה ב' לליגה א'. לאחר נופלו שונה שם הקבוצה והיא נקראת מעתה "עירוני שי בנימינה" לזכרו.

הגיוס לצה"ל

שי התגייס לצה"ל בנובמבר 1997 והוצב כלוחם בגדוד "שמשון". עוד במהלך הטירונות יצא לקורס חובשים קרביים ומשם היתה הדרך קצרה לקורס מ"כים ולתפקיד פיקודי. לאחר שצבר ניסיון כמפקד כיתה במחלקת החוד יצא שי לקורס קצינים, ומשסיימו בהצלחה חזר לפלוגה ונתמנה למפקד מחלקת החוד, תפקיד קשה ותובעני שאותו יכולים למלא בהצלחה רק אלה שגדלו בפלוגה. חבריו קראו לו "מורעל" והגדירו אותו כ"תותח" אמיתי. הוא היה גאה בצבעם הירוק של המדים. כמפקד לקח אחריות כוללת על פקודיו ודאג לכל צורכיהם גם במסגרת הצבאית וגם במסגרת המשפחה.

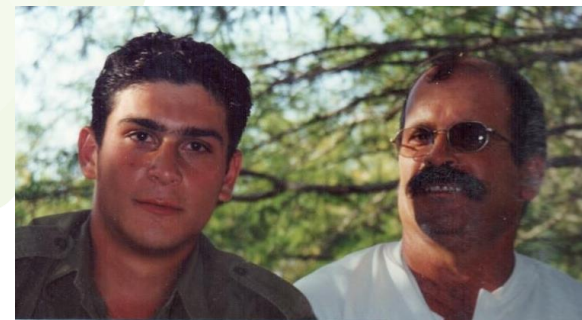
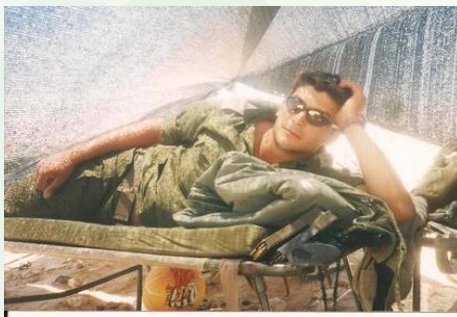
השירות הצבאי

כמפקד לקח אחריות כוללת על פקודיו ודאג לכל צורכיהם גם במסגרת הצבאית וגם במסגרת המשפחה. כך למשל כתבה לו משפחת פרץ במכתב תודה: "אלפי תודות על המעשה האצילי שעשית בעבורנו. מקווים כי תוסיף להטות אוזן לבעיותיהם של חייליך ובזכות זאת להעפיל לפסגה בסולם הדרגות הצבאי. ברור כי אתה ושכמותך הם המפקדים שיוכלו להוביל את עם ישראל בכלל ואת צה"ל בפרט לעליונות מתמדת על כל אויבינו. מי ייתן וירבו מפקדים כדוגמתך. יישר כוח".

אחיו חן מספר על מכתב תודה נוסף שהגיע, הבעת תודה על שעזר לתפוס משאית שהיתה קשורה בתאונת פגע וברח. אחותו מורן מספרת כי יום אחד החליט שי על מבצע גיוס, כדי לאסוף ציוד לאחד מחיילי הפלוגה. הוא רץ מחנות לחנות, אסף ריהוט ומכשירים שונים, העמיס עם אביו את הדברים על המשאית והעביר הכול אל ביתו של החייל. החיילים שלו חוזרים ומדגישים "אלף פקידות ת"ש לא עשו את העבודה שהוא ביצע..."

השירות הצבאי

שי היה בין מקימי פלחו"ד "שמשון" והיה בין ראשוני הקצינים של הגדוד. לאורך שירותו נטל חלק בפעולות רבות נגד ארגוני המחבלים ברחבי איו"ש. שלוש פעמים נפצע ותמיד חזר ליחידה אחרי שהחלים. אין פלא שזכה לקבל תעודת הוקרה והערכה ממח"ט עציון אל"ם מרסל על פועלו בתפיסת מבוקשים ועל תרומתו בהגנה על יישובי גוש עציון.

מועד הנפילה

ביום י"ח בתמוז תשס"א (9.7.2001) בעת שתיפקד כמ"פ פלחו"ד "שמשון", נפגע שי במהלך פעילות מבצעית, באזור דרום הר חברון, במהלכה הופעל מטען חבלה כנגד הג'יפ הצבאי בו נסע עם שני חיילים נוספים. שי נפצע באורח קשה והובהל לבי"ח סורוקה בבאר-שבע. משפחתו הוזעקה אליו, אך לא הספיקה לראותו בחיים. הוא הובא למנוחת עולמים בחלקה הצבאית בבית-העלמין בפרדס חנה. השאיר אחריו הורים, אח ואחות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סרן. בשורות הכיתוב האישי על מצבתו נחקק: "כנטע צעיר שנגדע טרם זמן, לעולם לא יהיה לאילן..."

מספרים על שי

(מורן - אחות) יום אחד שי החליט על מצע איוס כדי לאסוף לאחד מחיילי הפלוגה ציוד הוא רץ מחנות לחנות, ביקש מבצלי החנויות עלרה אסף ריהוט ומכשירים מהשכנים ומהמסכה הוא גייס את אבא, הצמים למסכת החייל את הדברים. והצביר את הציוד למסכת החייל כאף ילדיו שי התייחס לחייליו אל היחידה תמיד שה למרות שלוש פציעותיו אל היחידה תמיד שה "לך הביתה" פקד עליו בוצל המ"ד ושי מצא תמיד תירוץ להישאר על יד "אני חייב להיות עם החיילים שלי, חייב לוודא שהם מתפקדים במיטבם" לו היתה דאגתו ולו הייתה דאגותם. יציאותיו הביתה היו יחיות קצרות לראות את המשפחה, החברים והחברות. שלוש חודשים לפני השיחרור הוא התלבט ולא ידע האם עליו להשתחרר לאלרחות או להשאר עוד בצבא

(חן - אח) המיועד לפי מבני לוח מחיפה וכשי צלצל אליו לברר מה נשמע סיפרנו לו אודות אותה מצטפה, לבקשתו פתחנו אותה ומצאנו מכתב תודה על סיוע בתמיכת מסית שפצה וברחה, שי לא הבין על מה המהומה והשאון בסך הכל ביצע את מה שמצא לנכון. מתברר בדיעבד שבני הלוח מחיפה לא פגשו בו הוא רדף אחרי המסית, הלציק מסרה והמשיק לו הם קיבלו את שמו מהמסרה ומבו שפוצלו ראוי להערכה. בצורה לו פצל, בקט ובצנעה מבלי לפתך אותנו בפעולות הצדקה.

מספרים על שי

מפקד הגדוד, סא"ל אבי, כתב למשפחה: "כמפקד מחלקה היווה שי דמות מובילה בפלוגה. הוא שאף תמיד לשלמות והיה קצין מקצועי, הנחוש לבצע את משימותיו בכל עת שיידרש, בעל סטנדרטיים מקצועיים ואישיים גבוהים במיוחד. שי רקם מערכת יחסים ייחודית עם פקודיו וכבש את לב אנשי היחידה, מפקדים ולוחמים כאחד. רצונו להוביל ולהיות בחוד העשייה הביאו אותו להיות מפקד המחלקה המוביל בגדוד ובעקבות זאת קיבל את תפקיד סגן מפקד הפלוגה... שי שלכם הפגין ללא ספק תכונות שנבעו מחינוך מבית. אלה התכונות שציירו את דמותו כלוחם, כמפקד, כחבר וכבן טוב".

מספרים על שי

בערב לזכרו שנערך תחת הכותרת 100 "ויותר בלעדיו", אמר המח"ט אל"ם גאנם: "רבות ידובר כאן היום על שי החבר, האח, הבן. אני הייתי רוצה לדבר על שי הקצין. התוודעתי אל שי במהלך השנה האחרונה כאשר היה שי סמ"פ בפלוגת החוד של גדוד "שמשון". שי התבלט באומץ לבו וביחסו החם והאנושי לחייליו. הוא עמד בראש הפלוגה באימונים המפרכים ובשדה הקרב, בשעות יפות של צחוק ואושר ובשעות קשות של לחימה. שי ידע לשלב בין המשמעת הדרושה בשדה הקרב ובין האוזן הקשבת, שהיתה חשובה כל-כך לחייליו. שי ידע לדרוש מחייליו מקצועיות ורצינות ויחד עם זאת לתת מילה טובה וחיוך קטן, שעושים את ההבדל. הוא הוביל תרגילים ואירועי אמת רבים. קיבל על עצמו כל משימה וביצע אותה במלוא הרצינות ועל הצד הטוב ביותר. אף תרגיל לא היה סתם תרגיל ושום פעילות לא היתה רק עוד פעילות. בזכות יכולתו המקצועית זכה שי להערכה מחייליו ומפקדיו כאחד... בשל המקצועיות ובשל יכולתו הגבוהה ניבאו לו בצבא עתיד מזהיר כמפקד בכיר, שכן בשנה הבאה היה אמור שי לצאת לאקדמיה לפיקוד - להכשרת מפקדי העתיד. מלבד רמתו המקצועית הגבוהה איפיינה את שי האמונה הרבה: בחייליו, במפקדיו, בצדקת הדרך ובצבא. אמונה זו היא שהפכה את שי למפקד מיוחד ומוערך כל-כך... שי היה מפקד בכל רמ"ח אבריו".

הנצחה

לזכרו של שי מתקיים טורניר כדורסל אזורי שמארגן בית הספר החלקי בפרדס חנה.
בנוסף, לאחר נופלו שונה שמה של קבוצת הבוגרים בה שיחק שי והיא נקראת מעתה
"עירוני שי בנימינה" לזכרו.

סרטונים לזכרו של שי

מזמינים אתכם לרשום כמה מילים ולשתף איתנו

באתר האינטרנט

של מתכון עם זיכרון

www.matkonzikaron.co.il

או ברשתות החברתיות, ואנו נעביר למשפחה

תודה שלקחת חלק במפגש בישול

מתכון עם זיכרון

